

Auteursinstructies *Internationale Neerlandistiek* (2026-)

1. Doel en aandachtsgebied

Het openaccesstijdschrift *Internationale Neerlandistiek* bevordert de dialoog tussen alle wetenschappers werkzaam op het gebied van de internationale neerlandistiek. Het tijdschrift richt zich op de Nederlandse (en Zuid-Afrikaanse) taal- en letterkunde in ruime zin, en heeft aandacht voor interculturele aspecten en subdisciplines zoals communicatiewetenschap, vakdidactiek, vertalen en technologie in verband met Nederlands, culturele studies en cultuur van de Lage Landen. *Internationale Neerlandistiek* publiceert bijdragen in het Nederlands en het Afrikaans.

2. Redactionele werkwijze

Internationale Neerlandistiek hanteert het principe van *double-blind peer review*. Dat houdt in dat twee specialisten gekozen worden die het artikel beoordelen. Zij kennen de naam van de auteur niet, en ook de auteurs weten niet wie hun artikel beoordeelt. De redactie streeft ernaar het beoordelingsproces zo snel mogelijk te laten verlopen, maar is afhankelijk van de beschikbaarheid van geschikte reviewers. Om het beoordelingsproces niet onnodig te vertragen is het belangrijk dat de onderstaande aanwijzingen nauwkeurig worden opgevolgd.

3. Aanleveren van artikelen

Teksten voor *Internationale Neerlandistiek* dienen aangeleverd volgens onderstaande kopijaanwijzingen. Enkel dan komt een tekst in aanmerking voor beoordeling. Bestanden lever je aan als **Wordbestand**.

Basisopmaak en -structuur

- Artikelen worden voorafgegaan door een Engels- ('**Abstract**') én een Nederlandstalige '**Samenvatting**' van telkens **150 à 200 woorden**, en een lijst van een **vijftal trefwoorden** per taal. Een artikel omvat **maximaal 6000 woorden, alles inbegrepen** (noten, referentielijst, abstracts, tabellen, biografie enz.). Onderaan de bijdrage voeg je een beknopte biografie toe van maximaal drie regels, je eventuele **ORCID-nummer**, e-mailadres en het postadres waarop je een exemplaar van het nummer wilt ontvangen.
- De redactie neemt alleen **taalkundig verzorgde** artikelen in overweging. Daarbij worden de spellingregels van het Groene Boekje in acht genomen (woordenlijst.org). Ook de Engelstalige samenvatting dient van goede kwaliteit te zijn.
- Tekst lever je zo 'plat' mogelijk aan en bij voorkeur in Times New Roman, tekengrootte 12, interlinie 1,5. Onderstreep of *cursiveer* tekst in het manuscript enkel als het betoog dat vereist. Gebruik niet meer opmaak dan strikt noodzakelijk.
- Voeg **koppen** toe op relevante, logische plekken, bij voorkeur om de 1000 à 1500 woorden. Maak typografisch een duidelijk onderscheid tussen verschillende kopniveaus. Hoofdkoppen en tussenkoppen van het eerste niveau zet je **vet**,

tussenkoppen van het tweede niveau *cursief*, tussenkoppen van het derde niveau in het gewone lettertype. Gebruik nooit meer tussenkopniveaus dan nodig: drie is in principe het maximum. Kies zelf of je de koppen nummert (gebruik daarbij *geen* letters).

- Markeer **nieuwe alinea's** binnen de van koppen voorziene secties **met een tab** (dit doe je niet bij de eerste alinea van een sectie, dus niet meteen onder titels). Gebruik alleen witregels indien absoluut noodzakelijk.

Stilistische richtlijnen

- Gebruik alleen **afkortingen** indien echt noodzakelijk.
- Volgende **getallen** worden in tekstsituaties in letters weergegeven: hele getallen onder de twintig ('negentien', maar '21'), de tientallen tot honderd ('negentig', maar '110'), de honderdtallen tot duizend ('zeshonderd', maar '1100'), de duizendtallen tot tienduizend ('vierduizend', maar '11000') en verder de getallen 'honderdduizend', 'miljoen', 'miljard' en 'biljoen'. Andere getallen geef je in cijfers weer. Als het gaat om exacte gegevens, zoals die uit een tabel of grafiek, lengte- of datum- en jaaraanduidingen, enzovoort, wordt van deze regels afgeweken.
- **Eeuwaanduidingen** worden voluit geschreven, dus 'zeventiende' en 'eenentwintigste eeuw'.
- Schrijf **namen of andere woorden uit andere alfabetten** steeds op dezelfde wijze: óf consequent met de populairwetenschappelijke Nederlandse spelling ('Dostojevski', 'Tsjechov'), wat de voorkeur krijgt, óf consequent wetenschappelijk getranslitereerd ('Dostoevskij', 'Čechov'). Gebruik geen Engelse of andere transcripties, zoals 'Dostoyevsky' of 'Chekhov', tenzij dergelijke spellingen voorkomen in citaten: dan neem je die over.
- Voor **buitenlandse aardrijkskundige namen** gebruik je de Nederlandse schrijfwijze op namen.taalunie.org, voor zover die daar nog als gebruikelijk wordt vermeld.
- **Anderstalige termen** waarvan je vindt dat die beter kunnen behouden blijven, omdat er geen geschikte/handige vertaling voorhanden is en/of omdat ze al uitgelegd zijn, worden *gecursiveerd*. Dat geldt ook voor alle anderstalige voorbeeldwoordenschat en woorden in de zogeheten zelfnoemfunctie. **Nederlandse** vertalingen van dergelijke anderstalige woorden, Nederlandstalige voorbeeldwoorden en woorden in de zelfnoemfunctie plaats je daarentegen ongecursiveerd tussen enkele aanhalingstekens. Hier volgen enkele voorbeelden:
 - De Engelse term *Dutch* ('Nederlands') is, zoals bekend, etymologisch verwant met ons 'Duits' en het Duitse *Deutsch* (*German* in het Engels).
 - Daarom stond hij erop dat de uit de Lage Landen afkomstige *Strangers* elk jaar een aantal vertegenwoordigers, de zogenoemde *Politic Men*, zouden kiezen om de orde te handhaven.
 - De termen 'advocaat' (*advakāt*), 'bode' (*būda*) en 'secretaris' (*sekaradāris*, *sekaratāris*) werden in de bestuurstaal overgenomen.

- In het Nederlandse taalgebied zijn twee verschillende manieren gangbaar om naar **meerledige familienamen** – m.n. met tussenvoegsels als ‘van/Van’ en ‘de/De’ – te verwijzen, de Nederlandse (onzetaal.nl/taalloket/hoofdletters-namen-nederland) en de Belgische (onzetaal.nl/taalloket/hoofdletters-namen-belgie). In *Internationale Neerlandistiek* houden we rekening met het feit dat de tussenvoegsels in namen van Nederlanders zonder hoofdletter worden geschreven als de voornaam er onmiddellijk aan voorafgaat én met het feit dat die (eventuele) hoofdletters in namen van Belgen steeds gehandhaafd blijven. Tegelijk opteren we bij het alfabetiseren (in de referentielijst) en in literatuurverwijzingen voor een **consequent** systeem, waarbij we **familienamen telkens als één vast geheel** behandelen, ook wanneer het Nederlandse namen met tussenvoegsels betreft. Een Nederlandse auteur als Willem van der Donk, zal dus in de alfabetische referentielijst bij de namen met V – Van der Donk, W. (2022) – terug te vinden zijn, *niet* bij de namen met D. In de lopende tekst bevelen we (enkel) bij de *eerste* vermelding van een auteur sowieso aan ook de voornaam te noemen (en dan zal de v in ‘Willem van der Donk’ dus klein zijn, aangezien het een Nederlander betreft). Wanneer naar in de referentielijst opgenomen publicaties wordt verwezen (cf. ook infra), worden ook bij Nederlanders de tussenvoegsels opgenomen, zo (Van der Donk 2022: 57).

Tabellen, grafieken, figuren, afbeeldingen en illustraties

- Tabellen, grafieken, figuren, afbeeldingen en illustraties plaats je op logische plekken in de tekst. Benoem ze met een cijfer en een ondertekening, en gebruik dat cijfer bij de verwijzingen ernaar in de lopende tekst.
- Tabellen worden het best opgebouwd met (zo weinig mogelijk) tabs, zeker niet met spaties. Ze zijn maximaal elf centimeter breed.
- Afbeeldingen en illustraties moeten een resolutie hebben van minimaal 300 dpi bij een minimaal formaat van 10 x 15 cm.
- Afbeeldingen en illustraties dienen rechtenvrij te zijn of met toestemming van de rechthebbenden te worden aangeleverd (zie ook 6. Auteursrecht).
- Zend tabellen, grafieken, figuren, afbeeldingen en illustraties bij het aanleveren *ook apart* mee in hun originele format. De formaten .tif, .eps en .jpg zijn geschikt voor gebruik. De productiemedewerker zal de kwaliteit van de bestanden controleren. Afbeeldingen die je van het internet haalt, zijn doorgaans niet geschikt voor druk en worden dan ook niet geaccepteerd (tenzij hun herkomst betrouwbaar is en hun resolutie hoog genoeg).

4. Opmaak literatuurverwijzingen, citaten, voetnoten en referentielijst

Literatuurverwijzingen

- Voor literatuurverwijzingen wordt, net als bij de APA-normen, gewerkt volgens de zogenaamde Harvardstijl, met aanduidingen in de tekst als:
 - (Kalla 2009: 45-48).

- Als uit de nabije context duidelijk is welke auteur bedoeld wordt (omdat zij/hij net werd genoemd), hoeft de auteursnaam – en eventueel het jaartal – niet elke keer binnen de haakjes te worden vermeld.
- In de lopende tekst plaats je de literatuurverwijzing, ook bij citaten, steeds vóór het eindleesteken. Bv.:
 - Dit gebeurt op plekken ‘waar origineel en vertaling aan elkaar gekoppeld zijn’ (Hüning 2001: 110).
- Bij twee of drie auteurs van eenzelfde bron plaats je ‘&’ na de voorlaatste familienaam. Bij vier of meer auteurs plaats je ‘et al.’ na de eerste.
 - (Nys et al. 2015: 40; Vandersteen, Van der Gucht & Morjaeu 2011: 28)
- Meerdere gebruikte publicaties uit hetzelfde jaar van dezelfde auteur onderscheid je met a, b enz. Verwijs je naar bronnen van auteurs met identieke familienamen, dan geef je in de literatuurverwijzing ook minstens één voornaaminitiaal om het verschil duidelijk te maken.
 - (K.A. Ivanov 2000: 33-38; K.S. Ivanov 1987: 98; Koch 2019a: 58; 2019b: 314-315; 2022: 170)
- Voor **anonieme (internet)bronnen** kies je een doorzichtige, korte ‘verwijsnaam’ die direct verband houdt met de titel van de tekst, webpagina of -site in kwestie. Als je bijvoorbeeld (meermaals) naar de website van het Zentrum für Niederlande-Studien verwijst, kun je dat doen met ‘Zentrum’, maar als de referentielijst nog een ander *Zentrum* noemt, is de gebruikelijke afkorting ‘ZNS’ verkieslijker. In de referentielijst komt dan ‘ZNS (Zentrum für Niederlande-Studien)’ en in de lopende tekst verwijst je zo (waarbij de info na de dubbele punt op eventuele alinea- of andere nummering wijst):
 - (ZNS 2025: 3.2)
- Indien slechts eenmalig naar een **webpagina** wordt verwezen kan een link in de noot volstaan, uiteraard vergezeld van de naam van de overkoepelende website en – waar nodig – de auteur van de pagina (het stuk) in kwestie, en de precieze datum van laatste raadpleging.
- Als je ervoor kiest om **AI-tools** te gebruiken, ben je verplicht om d.m.v. voetnoten systematisch aan te geven voor welke delen die gebruikt werden. Je vermeldt daar welke tool werd aangewend en op welke datum.
- Bij verwijzing naar **archiefbronnen** wordt telkens in een noot aangegeven waar, en onder welke ‘titel’ en nummer, het materiaal te vinden is, een eerste maal voluit en vanaf de tweede maal – consistent – met duidelijke afkortingen. Archiefbronnen worden in principe niet vermeld in de referentielijst.

Citaten

- Citaten in de lopende tekst plaats je tussen **enkele aanhalingstekens**.
- Van een citaat langer dan drie lijnen maak je een **blok citaat**. Je laat het in zijn geheel inspringen met de tabtoets en geeft het tekengrootte 11. Blokcitaten krijgen *geen* aanhalingstekens.

- Gebruik **dubbele aanhalingstekens** voor een citaat in een citaat. In *blokcitaten* staan citaten echter tussen enkele aanhalingstekens.
- Weggelaten tekstdelen geef je aan met een beletselteken tussen **rechte haken: [...]**. En diezelfde haken gebruik je voor zelf aan het citaat toegevoegde woorden en/of hoofdletters:
 - ‘[O]fschoon Boeroe zoo zeer nabij onze oudste Nederlandsche hoofdbezitting in Indië, Amboina, gelegen is [...], [is] het binnenland tot heden nog zoo goed als onbekend’ (Van Rhijn 1851: 254).
- **Duitse, Engelse en Franse citaten** worden niet vertaald, al kan daarop een uitzondering worden gemaakt indien het bijvoorbeeld oudere taaltoestanden betreft.
- Citaten **uit andere talen** worden wel vertaald, waarna dan de wending ‘(mijn vert.)’, of bij meerdere auteurs ‘(onze vert.)’, volgt. Je oordeelt zelf of het citaat in de originele taal dient opgenomen. Zo ja, dan gebeurt dat in een voetnoot.

Voetnoten

- In *Internationale Neerlandistiek* wordt alleen met **voetnoten** gewerkt. Gebruik de voetnotenfunctie van je tekstverwerker en hanteer daarbij Arabische cijfers.
- Zet het nootnummer altijd achter, nooit vóór een leesteken, en zonder tussenspatie. Het nootnummer verschijnt bij voorkeur op het einde van een zin, dus na de punt of een ander slotleesteken. Eventueel kan een nootnummer ook na (de komma na) een bijzin of een sluitend haakje verschijnen, en uitzonderlijk meteen na een woord in het midden van een zin. Zet geen nootnummers in (onder)titels, maar plaats ze meteen na de eerste zin onder de titel.

Referentielijst

- In de **gealfabetiseerde** referentielijst gebruiken we enkel de initialen van de voornaam van de auteur. (In de lopende tekst bevelen we, zoals gezegd, aan om bij de *eerste* vermelding van een auteur ook de voornaam te noemen.) De voorlaatste en laatste auteursnaam worden verbonden met ‘&’. Maximaal drie auteurs worden genoemd. Gaat het om meer dan drie auteurs, dan worden alleen de namen van de eerste drie genoemd, gevolgd door ‘et al.’ De plaats van uitgave wordt niet vermeld. Hieronder volgen drie strikt te volgen ‘sjablonen’ voor respectievelijk een **boekpublicatie**, een **tijdschriftartikel**, een **hoofdstuk uit een geëdit boek** met bijdragen van verschillende auteurs, en een **krantenartikel**:
 - Francken, E. & O. Praamstra (2023). *Geen land voor dromen. Geschiedenis van de Zuid-Afrikaanse Nederlandse literatuur*. Amsterdam University Press.
 - Rosengren, K.E. (1987). ‘Literary criticism: future invented’. *Poetics* 16/3-4: 295-325.
 - Pyrhönen, H. (2005). ‘Thematic approaches to narrative’. In: D. Herman, M. Jahn & M.-L. Ryan (eds.), *Routledge encyclopedia of narrative theory*: 597-598. Routledge.

- Debusschere, B. (2008). 'Portret Laurent Nkunda: Tutsiredder met zonnebril en Bijbel'. *De Morgen*, 31 oktober 2008: 9.
- Zoals uit de voorbeelden blijkt, worden er in titels – ook in Engelstalige (dus geen *title case*) – niet meer hoofdletters geplaatst dan nodig.
- Eventuele extra informatie over de vertaler(s), de specifieke (meerdere/ongepubliceerde) aard van de bron, de hoeveelste (al dan niet herziene) druk ... komt meteen, ongecursiveerd, tussen haakjes na de titel.
Bv.:
 - Alexijevitsj, S. (2016). *Wij houden van Tsjernobyl. Een kroniek van de toekomst* (vert. J. Vonhoff & A. Uijterlinde; 2e, herz. dr.). De Bezige Bij.
 - Vereecken, J. (1986). *Tou sophōtatou basileōs Leontos chrēsmoi (De orakels van de zeer wijze keizer Leo). Editio princeps van de Griekse tekst en van de Latijnse bewerking, de Vaticanina Pontificum* (diss.; 2 vols.). Rijksuniversiteit Gent.
- Bij bronnen die *uitsluitend* online raadpleegbaar zijn en niet volgens het 'format' van tijdschriftartikelen worden gepubliceerd (waarbij dan het sjabloon hierboven wordt gevolgd), plaats je de titel van de onlinebrontekst tussen enkele aanhalingstekens (zoals bij een boekhoofdstuktitel) en de naam van de overkoepelende website *cursief* (zoals bij een boektitel). Staat de precieze datum van de onlinepublicatie vermeld (zoals bij blogberichten) of de laatste bewerkingdatum (zoals bij *Wikipediapagina's*), dan vermeld je die bij het jaartal. Achteraan komt het webadres, voorafgegaan door de wending 'Geraadpleegd op <de recentste datum waarop je dat deed> via:'. Bv.:
 - Claassen, G. (11 december 2025). 'Huldeblyk: Rudolf Gouws (12 Desember 1947 – 20 November 2025)'. *LitNet*. Geraadpleegd op 16 december 2025 via <https://www.litnet.co.za/huldeblyk-rudolf-gouws-12-desember-1947-20-november-2025/>.
 - 'Rorschach' (16 augustus 2025). 'Rorschach (comics)' *Wikipédia*. Geraadpleegd op 16 december 2025 via [https://fr.wikipedia.org/wiki/Rorschach_\(comics\)](https://fr.wikipedia.org/wiki/Rorschach_(comics)).
- Primaire en secundaire literatuur worden in de referentielijst *niet* gescheiden. (Voor archiefbronnen, cf. supra.)
- Verwijzingen naar andere soorten bronnen gebeuren in de geest van bovenstaande instructies (cf. de APA-normen inzake overige media). Bij twijfel wend je je tot de redactie via in@ivn.nu.

5. Aanleveren van boekbesprekingen

Een recensie voor *Internationale Neerlandistiek* telt **1200 tot 1500 woorden**.

Bouw je Wordbestand **vormelijk** als volgt op:

- Geef je bespreking een **eigen titel** (die wervend en/of informierend kan zijn). Denk bijvoorbeeld aan een tekenend citaat uit het besproken werk of aan een korte slagzin die de kern van je bespreking verwoordt. De definitieve titel komt vaak tot stand in nauw overleg met de recensieredacteur.
- Daaronder komt de **bibliografische informatie** van het besproken boek, *precies* volgens volgend sjabloon:
 - Kießling, Charlotte (2021). *Wissenspoetik und koloniale Naturgeschichte. G.E. Rumphius' D'Amboinsche Rariteitskamer (1705)*. Dortmund: Verlag readbox unipress (*Schriften aus dem Haus der Niederlande*, Band 11). 340 pp. ISBN 9783840510112. € 30,90. Ook verkrijgbaar als e-boek: <https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:6-46019575564>.
- Of, als het boek meerdere auteurs heeft, geëdit werd, *niet* tot een reeks behoort en/of *niet* als e-boek voorhanden is:
 - Dera, Jeroen & Jos Joosten (eds.) (2024). *Uit het hart. Opstellen over moderne Vlaamse literatuur*. Enschede: AFdH. 397 pp. ISBN 9789493183308. € 19,50.
- De recensie zelf bestaat best uit lopende tekst in alinea's, eventueel ingedeeld in een beperkt aantal secties met tussenkoppen.
- Onderaan de tekst vermeld je je naam, e-mailadres, eventueel ORCID-nummer en het postadres waarop je een exemplaar van het nummer wilt ontvangen.
- Voetnoten en referenties worden zo beperkt mogelijk gehouden. Gebruik in elk geval dezelfde opmaak als bij gewone artikelen (cf. supra).

Inhoudelijk ga je als volgt te werk:

- De basisstructuur van een recensie wordt bepaald door de volgende vragen: (1) Waarover gaat het boek?, (2) Wat doet de auteur met dat onderwerp?, en (3) Waarom zou iemand het boek al dan niet (moeten) lezen? Die punten worden hieronder uitgebreider behandeld. Uiteraard hoeft de recensent niet op *elke* wenk/vraag in te gaan.
- Wat een recensie altijd moet bevatten, is een korte inhoud: een overzicht van de structuur en een korte samenvatting. Wat is het onderwerp? Wat wordt er betoogd?
- Van groot belang is de onderzoeksvraag van de studie, en of die in de loop van het boek beantwoord wordt.
- Het is goed om de in het werk gehanteerde theorieën of methodologie te beoordelen. Hoe gaat de auteur te werk en is die werkwijze geslaagd?
- Naast een algemene theoretische kadering en een evaluatie van de methodologie, is ook een evaluatie van de gebruikte literatuur aangewezen, zowel kwantitatief als kwalitatief. Wordt de relevantste literatuur doeltreffend ingezet? Wordt de vakliteratuur correct weergegeven? Wordt ze kritisch geëvalueerd en zo ja, is de

kritiek gegrond? Biedt de auteur een alternatief? Is zij/hij in staat om op basis van de bekende theorie zelf tot nieuwe theorievorming te komen?

- Vaak is het nodig om de auteur van het boek te situeren om een bepaalde invalshoek of bepaalde keuzes te begrijpen. Wat is haar/zijn achtergrond? Wat zijn haar/zijn wetenschappelijke stokpaardjes? Het is ook handig om het boek te plaatsen binnen een onderzoekstraditie. Vaak maakt dat bepaalde keuzes duidelijk.
- Het is de taak van de recensent om het werk te wegen: wat is er goed en minder goed aan voorliggende studie? Hiervoor moeten natuurlijk argumenten worden aangedragen. Illustreer op- en aanmerkingen met voorbeelden uit de tekst.
- Wat is de relevantie van de betreffende studie? Biedt zij een waardevolle aanvulling voor het vak en nodigt ze uit tot vervolgonderzoek?
- Suggesties vanuit eigen expertise, of kritiek zijn welkom. Geen enkele auteur is gebaat bij een uitsluitend bewonderende recensent. De meeste recensies vertonen een mengeling van positieve en negatieve oordelen. De recensent gaat dan tot op bepaalde hoogte mee met de redenering, maar geeft ook aan waar het volgens haar/hem anders kan/moet.

6. Auteursrecht

Auteurs behouden het auteursrecht op hun artikelen en ondertekenen in aanloop van de publicatie een toestemmingsformulier dat is gebaseerd op de CC-BY-NC-ND-licentie.

Het is de verantwoordelijkheid van de auteur om ervoor te zorgen dat voor materiaal waarop copyright rust toestemming is gevraagd en zo nodig voor de gebruikskosten te betalen. Met vragen hierover kun je terecht bij de uitgever (zie 10. Contactgegevens).

7. Uitgeefethiek

Amsterdam University Press en de redactie van *Internationale Neerlandistiek* onderschrijven de richtlijnen van COPE (Committee on Publication Ethics) en zullen vermoedens van plagiaat en andere schendingen van wetenschappelijke integriteit altijd onderzoeken. Door een artikel ter beoordeling in te leveren, gaan we ervan uit dat je Amsterdam University Press' 'Ethics and Malpractice Statement' (<https://www.aup-online.com/ethics>) hebt gelezen en ermee akkoord gaat. Een belangrijk punt daarin is dat **je bijdrage nooit in meer dan één tijdschrift** kan gepubliceerd worden.

8. Publicatie

Internationale Neerlandistiek is een openaccess tijdschrift. Dit betekent dat je artikel bij publicatie direct voor iedereen gratis toegankelijk is, via [AUP Online](https://www.aup-online.com), en dat je deze onlineversie ook op je eigen website mag publiceren. *Open Access* wordt gefinancierd door een derde partij; als auteur hoef je niets te betalen.

9. Promotie

Wanneer je artikel is gepubliceerd wil je natuurlijk ook dat het gelezen wordt. Om de publicatie bekend te maken en lezers naar het artikel te verwijzen, kun je zelf het volgende doen:

- Deel de directe link (of DOI) naar je artikel op [AUP Online](#), en plaats die bijvoorbeeld in je e-mailhandtekening.
- Maak de publicatie van je bijdrage bekend via sociale media.
- Zet een link vanaf je persoonlijke website naar het artikel. AUP verzamelt gebruikstatistieken die ook beschikbaar zijn voor geabonneerde bibliotheken.

10. Contactgegevens

- **Redactiesecretariaat**
Michel De Dobbeleer
Berkenlaan 16
9090 Melle
België
in@ivn.nu
- **Contactpersoon bij Amsterdam University Press**
Lisa Bakhuizen van den Brink
l.bakhuizen.vandenbrink@aup.nl